

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ... ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ!...

Η πιο δύσκολη σκηνή των κινηματογραφικών ταινιών. Τò «κρεβάτισμα» των αστέρων. Τά κρεβάτια των στούντιο. Αντί σομιέ, σκληρότατες σκηνίδες. Η πρόβες του «κρεβάτισματος». Τι τραβούν οι σκηνόθετες. Η έρωτικές σκηνές. Μακράν οι βέβηλοι!... Τα κιτρινα σεντόνια, κ.τ.λ.

ΟΙΕΣ νομίζετε, ότι είναι ή δυσκολότερες σκηνές στο γύρισμα μιας κινηματογραφικής ταινίας; Η σκηνές λοιπόν, κατά τις οποίες ή πρωταγωνίστρια ή ο πρωταγωνιστής παίζουν ξαπλωμένοι στο κρεβάτι τους!

Κάθε άνθρωπος έχει δικό του τρόπο να πέφτει στο κρεβάτι. Άλλοι κάνουν «βουτιά», εάν να πέφτουν στη θάλασσα, κι' όταν σκωτώνται απ' το κρεβάτι πετούν άλλοι τα σεντόνια τους κι' άλλοι τις κουβέρτες τους και βρίσκονται μ' ένα

πόδιμα στη μέση της κάμαρας.

Άλλοι χώνονται πάλι μέσα στο κρεβάτι τους και ζαρώνουν σ' ένα σκυλάκια ή σ' ένα γατάκια. Άλλοι ξαπλώνονται του μάρους και δεν αφήνουν παρά μονάχα τα μάτια τους έξω από τα σκεπάσματα. Κι' άλλοι, τέλος, πέφτουν στη μέση του κρεβατιού και στριφογυρίζουν το σώμα τους, ώσπου να πιάσουν όλες τις κουβέρτες γύρω τους.... σ' ένα φύλλα από ντολιμάδες!

Όταν όμως μιλά ήθοισιές της δόνης, πρόκειται να πέσει στο κρεβάτι της μπρός στον φωτογραφικό φακό, όλοι αυτοί οι τρόποι που περιγράψαμε, δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν, χρειάζεται δέ διόκληρη προετοιμασία και πολλές φορές δοκιμές ώσπου να αποκτήσει ή σκηνή την φυσικότητα που εμφανίζει στην ταινία.

Και πρώτα απ' όλα, έχετε την ιδέα ότι ένα κρεβάτι του στούντιο είναι σάν τα συνηθισμένα κρεβάτια; Αλλούμονο! Όσο πολυτελές κι' αν φαίνεται κι' όσο αναπαυτικό, το κρεβάτι του κινηματογραφικού στούντιο είναι σκληρό, σκληρότατο. Και δεν υπάρχει ούτε μια πανοσιάνια του κρεβατιού που χρησιμοποιούσε στο στούντιο.

Η σκληρότης των κρεβατιών των στούντιο κι' ή έλλειψη κάθε είδους σομιέ, δεν όφειλεται στην απάνθρωπη δάφεια του σκηνόθετου να βασανίζει τις πρωταγωνίστριές του. Όφειλεται σέ λόγους τεχνικούς. Ο πρώτος λόγος είναι, ότι ένα κρεβάτι χωρίς σομιέ, αποτελεί ένα στενό βήθος για το σώμα της καλλιτέχνης και αναδεικνύει τις γραμμές της κάτω από τα σκεπάσματα. Αν έπρεπε σομιέ, θα υποχωρούσε κάτω από το βάρος του σώματος και ή όραση γραμμής της πρωταγωνίστριας θα εξαφανίζοντο τελείως.

Έπειτα, ένα κρεβάτι χωρίς σομιέ, μπορεί να φωτογραφηθεί απ' όλες τις πλευρές εύκολα, ενώ τα άλλα κρεβάτια παρουσιάζουν μεγάλες δυσκολίες στον φωτογράφο, γιατί δεν εμφανίζουν μια εύθετα εμφάνιση.

Τρίτον, το σκληρό κρεβάτι έμποδίζει πραγματικώς την πρωταγωνίστρια, ή όποια μπορεί να είναι κουρασμένη από την εργασία της, να νυστάξει και ν' αποκοιμηθεί κάτω από το ζαλιστικό φως των προβολέων!

Τά κρεβάτια και ή σκηνή στα κρεβάτια είναι πολύ προσφιλή στους θεατρικούς συγγραφείς και στους συγγραφείς κινηματογραφικών σεναρίων. Από τις σκηνές όμως αυτές, εξαρτάται συχνά ή έπιτυχία ή ή καταστροφή μιας ταινίας. Και οι σκηνόθετες, καθώς και οι ήθοισιές το γνωρίζουν αυτό πολύ καλά. Και συζητούν επί ώρες προτού γυρίσουν μια παρομοία σκηνή. Φαί-

νεται δέ ότι απ' όλους τους σκηνόθετες του Χόλλυγουντ, εκείνος ό όποιος έχει αποκτήσει ειδικότητα... στα κρεβάτια, είναι ο Γουίλ Χάις. Ο Χάις λοιπόν έχει συντάξει ιδιαίτερους κανόνες για την έθιμοσύνη που πρέπει να τηρείται στις... κρεβατοκάμαρες των στούντιο και όλοι οι ήθοισιές ανεξαιρέτως όφειλουν να υποτάσσονται άσπιλητησί στους κανόνες αυτούς. Φυσικά λαμβάνεται υπ' όψιν και το είδος της ταινίας που γυρίζεται, καθώς και ή ιδιοσυγκρασία του αστέρου. Π. γ., όταν ή Λωρέττα Γιόγκ ξαπλώνεται στο φωτογραφικό σιδερένιο της κρεβάτι στην ταινία «Τò Κορίτσι του Θεάτρου», δεν μπορεί να παίξει τη σκηνή αυτή με την ίδια μεγαλοπρέπεια, με την όποια ή Ρούθ Τσάτερτον, φορώντας ένα πολυτελέστατο ατάξωτο λυχνικό, πέφτει να κοιμηθεί στο δικό της κρεβάτι στην ταινία «Οι πλούσιοι είναι πάντοτε μαζί μας!».

Προκειμένου να γυρισθεί μια σκηνή, στην όποια υπάρχει και κρεβάτι, φροντίζουν ώστε το κρεβάτι αυτό να είναι σχετικό με το περιβάλλον. Άλλο κρεβάτι δηλαδή χρειάζεται όταν ή πρωταγωνίστρια κάνει την άρρωστη κι' άλλο όταν παίζει μια έρωτική σκηνή. Πολλές φορές μάλιστα, το κρεβάτι μιας κινηματογραφικής σκηνής σχεδιάζεται προηγουμένως απ' τους σχεδιαστές του στούντιο και κατόπιν κατασκευάζεται απ' τον ξυλουργό ή τον σιδηρουργό, επί τη βάση του σχεδίου.

Όταν επί τέλους έτοιμασθεί το κρεβάτι, μεταφέρεται επί σκηνής και ό παραγωγός βρίκει τις ανάλογες σκηνίδες στη θέση όπου θα έπρεπε να μη το σομιέ. Κατόπιν τοποθετείται το στρώμα, το όποιο πρέπει επίσης να είναι σκληρό και χαμηλό, τά μαξιλάρια, τά σεντόνια και ή κουβέρτες.

Η μαξιλαροθήκη και τά σεντόνια είναι πάντοτε κίτρινα. Κι' αυτό, γιατί τά λευκά άνταντακλιών πολύ στο φως των προβολέων και στην φωτογραφία φαίνονται θαμπά, ενώ αντίθετος, τά κίτρινα φαίνονται θαμπά, ενώ αντίθετος, τά κίτρινα φαίνονται κατάλευκα.

Όλα τά σκεπάσματα του κρεβατιού είναι φυσικά ανάλογου πολυτελείας με το κρεβάτι και το περιβάλλον της σκηνής, καθώς και με τον τύπο της πρωταγωνίστριας. Τά έξαιρετικώς πολυτελή κρεβάτια με το πλήθος των μεταξωτών μαξιλαριών, των τούλιων σκεπασμάτων, κ.τ.λ., καταργήθηκαν πια απ' τις ταινίες. Οι νέοι σκηνόθετες των στούντιο προσπαθούν να βρίσκονται πλησιέστερα πρὸς την πραγματικότητα.

Όταν καθορισθεί ή θέση, απ' την όποια θα γυρισθεί ή ταινία, δοκιμάζονται τά φώτα, τοποθετείται το μικρόφωνο και τότε καλείται ή πρωταγωνίστρια, ή όποια πρόκειται να ξαπλωθεί στο κρεβάτι της ή να σκωπηθεί απ' αυτό, να πάη να καταλάβη τη θέση της.

Κάθε κίνησις της πλέον κρείται να είναι άπολύτως μελετημένη και ζυγισμένη. Συνήθως ή σκηνή αυτές παίρνονται από πολύ κοντά. Γι' αυτό οι ήθοισιές άποφύγουν άπολύτως ν' ατλώνουν το χέρι τους ή το πόδι τους πρὸς το μέρος της κινηματογραφικής μηχανής. Γιατί τό άποτέλεσμα είναι καταστρεπτικό. Τò χέρι ή το πόδι φαίνεται διακατάσσο από το φυσικό του μέγεθος και ή σκηνή είναι για πέταμα.

Έπίσης ή κινήσις της ήθοισιός πρέπει να είναι άπολύτως φυσικώς και αυθόμητες. Για τόν λόγο αυτόν, στις σκηνές στις όποιες ή πρωταγωνίστρια φωτογραφίζεται στο κρεβάτι της, άπαγορεύεται άπολύτως ή παρουσία ξένων την ώρα του γυρίσματος.

Η Ρούθ Τσάτερτον.

ΠΑΛΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες για το «Μπουκέτο»)

Δ'.

Βασιλεύς επαράχθηκε πολύ με τις σκηνές αυτές. Άκουσε ευμενώς τους εμπόρους και έβλεπε τον πρωθυπουργό Θεοτόκη στ' Ανάκτορα την 2αν μ. μ. Ώραν. Όταν έπηγε ο τελευταίος εκεί, ο βασιλεύς, χωρίς συζητήσεις, του έδηλωσε ότι πρέπει να παρατηρή, διότι εύρισκται εις διαφωνίαν με το Στέμμα.

Τότε ο μακαρίτης Θεοτόκης του άπάντησε :

—Χαιρω, Μεγαλειότατε, διότι εγώ κατέρχομαι της άρχης χάνων την δημοσιότητα μου παρά τω Λαώ, ενώ ή ύμετέρα Μεγαλειότης έπυήθησε την προς το Στέμμα

μα άγάτην των πολιτών.

Η κυβέρνηση παρητήθη πράγματι, άλλ' ο Ράλλης που ανέλαβε, βρήκε στο ταμείο μόνο 900.000 δραχμές και έχρειάζοντο για το Πάσχα τρία εκατομμύρια. Έπειδή δέ, δεν τον ύπεστήριζε κι' ο Κ. Μανρωμάλης, έπρότεινε να παραμείνη και πάλι στην άρχη ο Θεοτόκης, όπως και έγινε.

Τότε συνέβη άλλο μεγάλης σημασίας γεγονός, που ήσκησε μεγάλην έπυρροήν στην Έπανάστασι του 1909 : Έξερράγη στην Τουρκία το κίνημα των Νεοτούρκων.

Τότε πλέον κι' ο Γαβριηλίδης άρχισε την τελευταία καμπάνα του για την Ειρηνική Έπανάστασι. Κι' έδημοσίωσε στην πρώτη σελίδα της «Ακρόπολεως» με τα μεγαλειότερα κεφαλαία στοιχεία του τυπογραφείου (των 10 πόντων !):

• **Δαέ της Έλλάδος, καλειόνα ν' άπάντησης συντόμως εις τα έξής έρωτήματα :**

- *Εινε δυνατόν να διατελή ή Έλλάς υπό το κράτος της συναλλαγής, αν θέλει να ζήση;*
- *Εινε ή δεν εινε ώριμος σημερον ή ιδέα της Ειρηνικής Έπαναστάσεως, την όποιαν προ πολλού ανεπίεσεν ή «Ακρόπολις»;*
- *Η ιδέα της Ειρηνικής Έπαναστάσεως ώριμασε. Ο λαός την θέλει, ο λαός θα την προκαλέση».*

Ώστόσο, ή σύμψηξις του Στρατιωτικού Συνδέσμου με άρχηγόν τον μακαρίτην συνταγματάρχην Ν. Ζορμπάν, ήταν πειά γεγονός τετελεσμένου. Οι άξιοματικοί, όχι μόνον δεν το άπέκρυβαν, αλλά και έπροταγάνδριζαν δημοσία, για να δημοσιοήσουν στον κόσμο καλή έντύπωσι και να έχουν μαζί τους την κοινή γνώμη.

Ο Γαβριηλίδης όμως, που ήταν ο πατέρας της αυτής της αναδιοργανωτικής κινήσεως, έπειριμενε να κινή την «Ειρηνική Έπανάστασι» έ λαός και όχι το στρατεύμα. Το στρατό τον ήθελε στη δουλειά του, χωρίς καμιά άνάμει στην πολιτική.

Γι' αυτό, τρεις μέρες προτού έγραφε το κίνημα, άρχισε νέα καμπάνα στην «Ακρόπολι», ή όποια φορούσε τους άναγνώστιας της :

• **Εγκρίνετε το κίνημα των άξιοματικών, άναμνησμένων εις την συγκλήτην της Βουλής και τα καθήκοντα της Κυβερνησεως και της βασιλείας».**

Την άλλη μέρα έδημοσιεύοντο άπάντησεις, που άλλες ήσαν σύμφωνες με το κίνημα και άλλες δειλές και φοβισμένες, γιατί πολλοί άπέφευγαν να πούν καθαρά τή γνώμη τους.

τος. Παρόντες εινε μονάχα οι ήθοποιοί που παίζουν στην ίδια σκηνή, ο σκηνοθέτης, ο φωτογράφος και οι απαραίτητοι μηχανικοί. Ο αυτός κανόν τηρείται κι' όταν πρόκειται να γυριστούν σκηνές φιλήματος κι' άλλων έρωτικών τρυφεροτήτων. Κι' αυτό, για να έχη ή πρωταγωνίστρια το θάρρος να παίξη με φυσικότητα.

Υπάρχουν σκηνοθέτες, οι όποιοί όταν σε μια ταινία έχουν μια σκηνή που διαδραματίζεται σε κρεβάτι, γυρίζουν πρώτα αυτή για να την ξεφορτωθούν, μια ώρα άρχητερα, από πάνω τους. Άλλοι πάλι την άφινουν τελευταία, γιατί έχουν τή γνώμη, ότι στο τέλος ήθοποιοί, σκηνοθέτες και μηχανικοί έχουν συνήθεισι πειά μεταξύ τους και δεν αισθάνονται πειά τή δειλία, την όποια πιθανόν να αισθανόντουσαν στην άρχη, έστο και άκουσίως.

Όσοδήποτε, το γύριμα μιάς σκηνής... κρεββατόματος —πώς άλλωώς να την πη κανεις;— εινε ένα από τα πιο πολύπλοκα, λεπτεπίλετα και σοβαρά ζητήματα που όφειλε να λύση ένας σκηνοθέτης. Όποτε λοιπόν βλέπετε σε κομμάτια ταινία μια όφραια πρωταγωνίστρια ζυλωμένη άνατανακά στο κρεβάτι της, μήν τή ζηλεύετε. Κι' αυτή κι' ο ήθοποιός που παίζει μαζί της κι' ο φωτογράφος, έχουναν προηγουμένως ποταμώς ιδρώτος.

Η Άθήνα τότε εκάθητο σε άναμμένα κάρβουνα... Ο πρωθυπουργός Ράλλης από τή μια μεριά έκανε δηλώσεις, πώς δεν φαντάζεται ποτέ να παραδούν τον όρω τους οι άξιοματικοί και πώς αν γίνει τέτοιο πράγμα, αυτός θα παρατηρή και από πρωθυπουργός και από βουλευτής ακόμα ! Είχε άρχισει δηλαδή να οίχνη νερό στο κρασί του.

Άπό την άλλη μεριά, οι άξιοματικοί έκαναν διαβούλια νυκτερινά σε διάφορα σπίτια, όπου έμαζεύοντο κατά... εκατοντάδες. Άλλά και ή Συντεχνίσις έκαναν σκέψεις και ύπομνηματα περί του πώς θα καθριζέτο άξίωμαχος στρατός και στόλος.

Άπάνω σ' αυτό τον άναθερασμό, συνέβη και το έξής :

Στην όδόν Πατησίων, που ήταν τότε ή Διευθυνσις της Άστυνομίας, το απόγευμα της 13ης Αυγούστου έπηγε ένα Άγγλικό άγμα και παρετάχθη άπέξω !

Όλος ο κόσμος μαζεύτηκε τότε εκεί, νομίζοντας πώς πρόκειται περί... Άγγλικής κατοχής ! Η διαδόσεις άρχισαν να όργυζώνουν κι' ο κόσμος περριμενε και τα άλλα Άγγλικά άγματα, για τήν κατοχή, από το Φάληρο, όπου είχε άγκυροβολήσει ο Άγγλικός στόλος, όπως κάθε καλοκαιρι.

Έπαναστατική άτιόσφαιρα δηλαδή στην Άθήνα άπ' άρχη σ' άρχη.

Κι' όμως το πράγμα ήταν άπλοούστατον. Οι Άγγλοι παρετάχθησαν πρό της άστυνομίας, περριμενοντας να τους δοθή μια... αιδουσα για να διανυκτερευθούν, επειδή είχαν έξοδο από τα πλοία οι Άγγλοι ναύτες αυτή τή βραδεία και ά... μεθούσαν.

Έπρεπε λοιπόν να δορισκεται κάπου κοντά στα κέντρα το άγμα, για να... μαζεύη τους μεθυσμένους και να τους ξαναστέλνη στα καράβια τους !

Το ίδιο βοάδι άπγορευθή να παιχθή στο «Βασιετέ» κι' ή «Άθήνα μας» του Σπανδύη, γιατί χαρακτηρίστηκε ως έπαναστατική ! Επίσης την νύχτα αυτή άτελέθη κι' ο διευθυντής της Άστυνομίας Δαυριλάτης.

Γιατί άτελέθη ο άστυνομικός Διευθυντής; ρώτησαν τον μακαρίτη Ράλλη οι δημοσιογράφοι, κι' ο πρωθυπουργός άπάντησε με το γνωστό ύφος του :

—Του έστειλα προς έκτελειση κάποια διαταγή διά του ήου μου και τήν έπέστρεψεν, ειπόν ότι την ώραν εκείνην έπρόκειτο να μεταβή εις Καλλιθέαν και έφοβέτο μη χάση το τραίνο ! Τον έστειλα λοιπόν τον άνθρωπο να... ήσχυρίσθω, άπαλλάξας αυτόν του βάρους της διευθίνσεως της άστυνομίας !

Την παραμονή του κινήματος (14 Αυγούστου) έδημοσιεύαμε στην «Ακρόπολι» διόλοληρο το ύπομνημα των άξιοματικών προς τήν κυβέρνηση. Συγχρόνως όμως το Φρουραρχείο, κατόπιν διαταγής του ύπουργού των Στρατιωτικών, συνέλαβε τρεις άξιοματικούς, τους Σάρρον, Ταυτακοπούλον και Ζυμβρακάκη, που είχαν πρωτοστατήσει στη σύμψηξι του Συνδέσμου. Έτσι έπαταχίνθη ή εκρήξις του κινήματος.

Τα μεσάνυχτα της 14ης προς τήν 15ην Αυγούστου, ημέρα Σάββατον, άρχισε ο στρατός να μαζεύεται στο Γουδί, όπου συγκεντρώθηκε όλόκληρος σχεδόν, ως τήν 4ην πρωινήν. Τήν ίδια νύχτα, ή Όυόνια ήταν γεμάτη από άξιοματικούς, που είχαν φορέσει τή χειμερινή τους στολή, με το καλοκαιρινό τους λεικό πλίκιο και τραδούσαν προς τα Παρατήματα.

—Κίνημα λοιπόν ! τους ρωτούσε ο κόσμος.

—Και βέβαια κίνημα, άπαντούσαν αυτοί, και τραδούσαν προς το Γουδί, όπου έντομεταξύ είχε πάει κι' ένα άγμα ναυτικού, 170 άξιοματικοί του Ναυτικού κι' όλος ο στρατός και οι άξιοματικοί των Άθηνών, εκτός όλίγων που είχαν σωληφρπει.

Στο Γουδί πήγε με τους πρώτους κι' ο άρχηγός της Έπαναστάσεως Ζορμπάς, με τους άξιοματικούς του έπιτελειου του, μεταξύ των όποιων ήταν κι' ο μακαρίτης Θάνας Λοιδωρίσις, ύπολοχαγός τότε. Ο Λοιδωρίσις έγραφε συχνά στην «Ακρόπολι» ένυπόγραφα άθρα και ήχητο τακτικά στο γραφείο. Και κατόπιν όμως, μετά τήν Έπανάστασι, όταν άρχισε να δημοσιεύη τα γνωστά άθρα του Συνδέσμου με τον περιφρμιο τίτλο «Ανάγκη Ελληνοκρασίας, στον Γαβριηλίδη κατέφυγε πάλι, καθ' ό πατέρα της Έπαναστάσεως και μάλιστα της πιο ειρηνικής, άφου δεν έχούθη ούτε σταγόνα αίματος, για να του τα δημοσιεύση.

Μά ο Γαβριηλίδης άρνήθηκε !

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

